

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha, v právní věci žalobce **JUDr. P. W., Ph.D.**, proti žalovanému: **Policejní prezidium České republiky**, Praha 7, Strojnická 27, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2011, čj. PPR-15287-3/ČJ-2011-0099US,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Policejního prezidia České republiky čj. PPR-15287-3/ČJ-2011-0099US ze dne 11. 10. 2011 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalobci se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2011, čj. PPR-15287-3/ČJ-2011-0099US, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje (dále jen „prvostupňový orgán“), čj. KRPHJ-21298-15/ČJ-2011-0500IZ, ze dne 21. 7. 2011 o neudělení výjimky k nabytí vlastnictví a držení zbraně kategorie A – samopalu výr. ERMA, vz. MP 40, ráže 9 mm Luger. Prvostupňový orgán posoudil žalobcem uváděný důvod pro udělení výjimky, tj. rozšíření sbírky zbraní o výjimečný exemplář zbraně z období druhé světové války, jako nedostatečný. Žalobce namítl, že žalovaný se naopak v odůvodnění svého potvrzujícího rozhodnutí zabýval namísto otázek raritnosti předmětné zbraně zejména skutečností, že doposud žádná žalobcem registrovaná zbraň nebyla nabyta za účelem sběratelské činnosti, k čemuž prvostupňový orgán, jak sám uvedl, nepřihlížel. Žalobce dále spatřoval nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí v tom, že se žalovaný vůbec nezabýval námitkami uplatněnými žalobcem v podaném odvolání. Podle názoru žalobce není z žalobou napadeného rozhodnutí zřejmý důvod, pro který bylo žalobcovo odvolání zamítnuto. Tento důvod lze pouze dovodit.

Žalovaný se zabýval pouze otázkou, zda je pro provádění sběratelské činnosti nutné uvádět tuto činnost v žádosti o povolení k nabytí zbraně kategorie B, aby byla tato činnost prokazatelná. Důvody nabytí zbraně se podle žalobce uvádějí pouze do žádosti o povolení k nabytí zbraně kategorie B, aniž by bylo třeba uvádět značku nebo vzor zbraně. Takové nákupní povolení je tak možné použít pro nákup jakékoli zbraně této kategorie. Nelze proto ani předem s jistotou říci, zda se bude jednat o zbraň určenou ke sběratelským účelům či nikoli. Ačkoli žalobce dříve zakoupil pistoli zn. Mauser P 08, jednalo se nepochybně o sběratelský exemplář, i když i v tomto případě uvedl jako důvod žádosti ochranu života, zdraví a majetku. Správní orgán dle názoru žalobce posuzuje důvody pouze formálně.

Nelze také souhlasit s výkladem žalovaného, podle něhož je pro povolení k nabytí zbraně kategorie B třeba, aby žadatel měl řádný důvod, tj. důvod pouze jeden. Podle názoru žalobce vyplývá ze zákona, že žadatel může mít k nabytí zbraně více důvodů, avšak postačí, je-li mu vydáno povolení jen na důvod jediný. Příslušné správní orgány restriktivně vyžadují uvedení pouze jediného důvodu. To ovšem neznamená, že by nemohla být zbraň nabyta i z jiného důvodu. Dále žalobce uvedl, že je členem Klubu vojenské historie Praha, uchází se o členství v Klubu sběratelů palných zbraní a je zakládajícím členem Společnosti přátel československého opevnění, v. o. s. a vlastní sbírku střelných zbraní z období druhé světové války. Kromě historicky cenných pistolí, tedy zbraní kategorie B, vlastní žalobce čtyři další historické zbraně kategorie C, ohledně nichž se nikde neuvádí důvod jejich nabytí. Žalovaný neuvedl, proč se v jeho případě nemělo jednat o sběratelskou činnost. Záměr zakoupit předmětnou zbraň byl motivován nepochybně sběratelskými důvody. Důvody, pro které žalovaný potvrdil zamítavý výrok prvostupňového rozhodnutí, jsou z rozhodnutí seznatelné jen obecně, přičemž tyto jsou vyvozeny z nesprávných závěrů (např. není zřejmé, co žalovaný považuje za sběratelskou činnost, když dle jeho názoru není v případě žalobce taková činnost provozována). S odkazem na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5As 35/2005 ze dne 26. 7. 2006 uvedl žalobce, že i tam, kde je vydání rozhodnutí závislé jen na uvážení správního orgánu, je tento orgán vázán zákazem libovůle a povinností rozhodovat v obdobných věcech obdobně a ve stejných stejně. Napadené rozhodnutí je v rozporu s těmito principy. Žalobce uvedl, že zde nebyl žádný důvod, pro který by mu nemohla být udělena výjimka k nabytí vlastnictví ke zbraní kategorie A.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě uvedl, že žalobcovo tvrzení, že předmětná zbraň je raritní, nemůže být důvodem pro udělení výjimky. Žalobce v řízení před prvostupňovým orgánem nijak svou sběratelskou činnost neprokázal. Ke zbraní kategorie C lze nabýt vlastnictví bez předchozího správního úkonu. Pokud je v případě žádosti o povolení uvedena sportovní, lovecká nebo sběratelská činnost nebo ochrana života, zdraví a majetku, vychází příslušný útvar z policie vždy z takto uvedeného důvodu. Pokud takový řádný důvod pomine, příslušný útvar policie zbraní ve smyslu ustanovení § 13 odst. 2 zákona o zbraních odejme. Z toho vyplývá, že nelze uvést více řádných důvodů a v případě pominutí jednoho z nich přejít do užívání podle jiného. Z hlediska udělení výjimky není výjimečnost zbraně významná. Vymezit sběratelskou činnost žadatele ve vztahu k požadované zbraní kategorie A, kterou může být i zbraň s velice mohutnou destruktivní silou, je zejména v zájmu veřejného pořádku a bezpečnosti. Žalovaný dále uvedl, že uvedením řádného důvodu do žádosti o nabytí vlastnictví zároveň žadatel vymezuje svá oprávnění podle ustanovení § 28 zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu (dále jen „zákon o zbraních“). Dovolávat se udělení výjimky na předmětnou zbraň bez prokázání konkrétního konceptu sbírky nebylo možné akceptovat. Důvodem byla žalobcem velmi obecně vymezená sbírková činnost. V případě udělení výjimky na takto obecně vymezenou sbírkovou činnost, by znamenalo do budoucna opakované udělování výjimky na jakoukoli zbraň kategorie A. Žalobce dostal prostor k prokázání svého sběratelského záměru v ústním jednání před prvostupňovým orgánem. Důvodem zamítnutí jeho žádosti bylo neprokázání sběratelské činnosti žalobce ve vztahu

k předmětné zbraní. Nelze vycházet z jiných údajů než z těch, které je držitel zbrojního průkazu a tedy i žalobce v žádosti povinen uvést. Dovožovat zpětně faktické důvody nabytí zbraně kategorie B by znamenalo povinnost monitorovat jednání každého oprávněného držitele zbraní po celou dobu jejího držení. Pokud žalobce uvedl jako řádný důvod žádosti ochranu života, zdraví a majetku, nelze pouze z typu zbraně dovozovat nesprávnost uvedení takového důvodu. K udělení výjimky postačí přítomnost jen jediného důvodu. Jakákoli kombinace důvodů je však zejména v rozporu se zněním ustanovení § 13 zákona o zbraních. Žalovaný dále uvedl, že nepopřel, že žalobce sbírá zbraně z různých etap jejich vývoje. Žalobcem vymezenou činnost však žalovaný nepovažoval za způsobitou odůvodnit udělení výjimky.

Dne 13. 8. 2012 podal žalobce repliku k předchozímu vyjádření žalovaného. Zde nad rámec argumentů uplatněných v žalobě uvedl, že se v daném případě jedná o zbraň pouze na pistolové střelivo, ačkoli jde o zbraň kategorie A, tedy nebezpečnější než kategorie B. Nelze tedy mít za to, že by výskyt zbraně mohl zvyšovat bezpečnostní riziko a mohl ohrozit veřejný pořádek. Dále uvedl, že pokud žalovaný namítá, že by udělení výjimky na žalobcem obecně vymezenou sběratelskou činnost znamenalo do budoucna opakované udělování výjimky na jakoukoliv zbraň kategorie A, je toto tvrzení účelové, neboť výjimka se uděluje vždy ve vztahu ke konkrétní zbraní i ostatním okolnostem, takže jakékoliv současné posuzování případných budoucích žádostí postrádá smysl. K podpoře svého tvrzení, že je aktivním sběratelem historických zbraní, předložil společně s replikou žalobce soudu čestné prohlášení koncesovaného prodeje zbraní R. D. a kopie průkazu zbraně dalších historických zbraní, které žalobce po podání žaloby nabyt. K otázce nákladů soudního řízení uvedl, že se případného přiznaného nároku na náhradu nákladů řízení vzdává.

Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud následující ve věci podstatné skutečnosti:

Dne 25. 5. 2011 podal žalobce žádost o udělení výjimky k nabytí vlastnictví a držení zbraně kategorie A. Z údajů uvedených ve formuláři žádosti vyplývá, že žalobce žádal o udělení výjimky k samopalu zn. Erma, vzoru MP-40, ráže 9 mm Luger. Jako účel a důvod žádosti byla žalobcem uvedena sběratelská činnost podle ustanovení § 9 odst. 2 písm. a) zákona o zbraních. Dále bylo uvedeno, že jde o rozšíření sbírky o výjimečný exemplář zbraně z období druhé světové války. Dne 25. 5. 2011 proběhlo ve věci před prvostupňovým orgánem ústní jednání, při němž byl žalobce dotazován na důvod podání žádosti o udělení výjimky a k jakému účelu bude zbraň používána a dále na to, jak bude zbraň uložena v případě udělení výjimky. Z úředního záznamu podepsaného rovněž žalobcem vyplývá, že žalobce je již držitelem pěti kusů zbraní z druhé světové války a dále je členem řady spolků zaměřených na vojenskou historii. Žalobce uvedl, že předmětná zbraň bude uložena v certifikovaném skříňovém trezoru v místě trvalého bydliště, jež je vybaveno elektronickým zabezpečovacím zařízením, tj. v souladu s příslušnou vyhláškou. Dne 19. 7. 2014 se žalobce seznámil se spisovým materiálem a do protokolu o nahlížení do spisu uvedl, že stran jím registrovaných zbraní v jednom z těchto případů zpočátku uváděl jako důvod nabytí sběratelství. Poté mu však bylo sděleno, že zbraň je oprávněn nosit jen pro účely ochrany života, zdraví a majetku. Dále dodal, že většinu vlastněných zbraní má pouze pro sběratelské účely.

Rozhodnutím prvostupňového orgánu ze dne 21. 7. 2011 nebyla výjimka k nabytí předmětné zbraně udělena. V odůvodnění rozhodnutí bylo konstatováno, že žalobce je držitelem zbrojního průkazu pro skupiny A, B, E, přičemž právě skupina A jej opravňuje k nabytí vlastnictví a držení zbraně ke sběratelským účelům. Prvostupňový orgán dále uvedl, že se v posuzovaném případě nejedná o raritní zbraň, neboť byla vyráběna ve velkých

objemech. Podle odborné literatury se tohoto typu samopalu vyrobilo v průběhu druhé světové války více než jeden milion kusů. Prvostupňový orgán neshledal, že by udělením výjimky v žalobcově případě v uvedeném teritoriu mohlo dojít ke zvýšení bezpečnostního rizika či ohrožení veřejného pořádku. Žalobce však uvedl podle ustanovení § 10 odst. 1 písm. f) zákona o zbraních jako důvod nabytí zbraně sběratelské účely, ačkoli není předmětná zbraň nijak raritní. Prvostupňový orgán dále konstatoval, že nikterak nepřihlédl ke skutečnosti, že žádnou z vlastněných zbraní žalobce nenabyl za sběratelskými účely. Zbraň lze přitom na trhu získat jako znehodnocenou nebo jako repliku.

Dne 5. 8. 2011 podal žalobce proti rozhodnutí prvostupňového orgánu odvolání. V tomto uvedl, že možnost získat předmětnou zbraň na legálním trhu je dnes velmi omezena, o čemž svědčí její vysoká cena, neboť významné množství těchto zbraní bylo po druhé světové válce zničeno. Repliky této zbraně přitom postrádají jakoukoli sběratelskou hodnotu. Dále uvedl, že se jedná o zbraň již řádně registrovanou a její raritnost spočívá m. j. v tom, že samotný výrobce Erma vyrobil této zbraně jen velmi omezené množství. Žalobce zopakoval, že předchozí žádosti o nabytí zbraně ve většině případů nezdůvodňoval sběratelskými účely, neboť mu bylo při podávání žádostí o nabytí zbraní řečeno, že lze uvést vždy jen důvod jediný, a to – v případě, že zbraň miní žalobce nosit – důvod ochrany života, zdraví a majetku. Dále uvedl, že je vlastníkem čtyř historických zbraní kategorie C, u nichž se nikde důvod jejich nabytí neuvádí. Nelze proto tvrdit, že žalobce nenabyl zbraň ke sběratelským účelům. Protože správní orgán nezjistil, že by udělením bylo zvýšeno bezpečnostní riziko, není zde žádný relevantní zákonný důvod pro neudělení výjimky. Žalobce odkázal na judikát Nejvyššího správního soudu, podle něhož je správní uvážení limitováno zákazem libovůle a příkazem rozhodovat v obdobných případech obdobně, což se však v posuzovaném případě nestalo.

Rozhodnutím ze dne 11. 10. 2011 bylo žalobcovo odvolání žalovaným zamítnuto. Žalovaný uvedl, že pro účely rozhodnutí o žádosti o udělení výjimky, je z hlediska ustanovení § 11 odst. 2 zákona o zbraních rozhodný důvod podání žádosti a dále je nutné prokázat, zda žadatel provádí sběratelskou činnost a neohrozí-li udělení výjimky bezpečnost a veřejný pořádek. Dále žalovaný uvedl, že žalobcem vymezenou sběratelskou činnost nelze považovat za provádění sběratelské činnosti ve smyslu ustanovení § 9 odst. 2 písm. a) zákona o zbraních pro nepřezkoumatelnou obecnost jeho tvrzení. Provádění sběratelské činnosti ke zbraním kategorie A nelze podmiňovat sbíráním zbraní jiných kategorií pro generální zákaz nabývat do vlastnictví zbraně kategorie A (§ 9 odst. 1 zákona o zbraních). Důvody vymezené zákonodárcem nelze vzájemně kombinovat. Z ustanovení § 12 odst. 5 zákona o zbraních je zřejmé, že smyslem zařazení řádného důvodu do procesu povolování k nabytí vlastnictví je eliminace možnosti správního uvážení, a je na žadateli, aby stanovil důvod, pro který zbraň potřebuje. Uvedený důvod je závazný s tím, že pomine-li, zanikne tím i vydané oprávnění.

Soud projednal věc bez nařízení jednání, neboť žalobce vyjádřil výslovný souhlas s tím, aby bylo rozhodnuto bez jednání a žalovaný se k výzvě soudu nevyjádřil. Má se tedy za to, že i on s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí (ust. § 51 odst. 1 soudního řádu správního).

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními orgány obou stupňů z hlediska žalobních námitek uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 soudního řádu správního) a věc posoudil takto:

Soud se nejprve zabýval zněním ustanovení zákona o zbraních, jež dopadají na udělování výjimky ze zákazu vlastnit, držet a nosit zbraň kategorie A. Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o zbraních platí, že zbraň kategorie A je zakázáno nabývat do vlastnictví, držet nebo nosit, pokud není dále stanoveno jinak. Podle odst. 2 písm. a/ téhož ustanovení může Policie České republiky udělit výjimku držiteli zbrojního průkazu nebo zbrojní licence, který provádí sběratelskou nebo muzejní činnost. Z ustanovení § 10 odst. 1 zákona o zbraních pak vyplývá, že o udělení výjimky žádá držitel zbrojního průkazu skupiny A nebo zbrojní licence skupiny A, F, G, H, I nebo J na předepsaném tiskopise, jehož vzor stanoví prováděcí právní předpis. Žádost musí obsahovat účel a důvod požadované výjimky. Podle ustanovení § 78 odst. 1 citovaného zákona se na řízení podle tohoto zákona vztahuje správní řád, pokud tento zákon nestanoví jinak.

Je třeba společně se žalobcem konstatovat, že rozhodování o udělení výjimky ze zákazu vlastnit, držet nebo nosit zbraň náleží do oblasti volného správního uvážení správního orgánu. Ze zákona žadateli nevyplývá právní nárok na udělení výjimky. Správní orgán je ve své úvaze limitován pouze v poslední větě ustanovení § 9 odst. 2 zákona o zbraních, podle níž lze udělit výjimku, pokud to neodporuje veřejnému pořádku a bezpečnosti. Za tohoto stavu může soud přezkoumat vedle zákonnosti správního procesu pouze to, zda žalovaný nepřekročil zákonné meze správního uvážení, resp. zda své rozhodnutí náležitě odůvodnil.

Podmínkou, kterou zákon žadateli stanoví k tomu, aby mohlo být správní uvážení vůbec realizováno, je uvedení jednoho z pěti důvodů pro udělení výjimky v tomto ustanovení vyjmenovaných. Jakkoli o činnostech vyjmenovaných pod písmeny a) až e) v ustanovení § 9 odst. 2 zákona o zbraních nehovoří zákon jako o důvodech, je z poslední věty tohoto ustanovení zřejmé, že právě a jediné tyto důvody mohou být uvedeny v tiskopise žádosti podle ustanovení § 10 odst. 1 zákona o zbraních. Důvody vyjmenované pod písmeny a) až f) jsou vyjmenovány taxativním a alternativním výčtem. Správní orgán proto může povolit nabytí zbraně kategorie A tehdy, pokud byla žádost podána alespoň z jednoho z takto vyjmenovaných důvodů. Je třeba zdůraznit, že v případě žádosti, vztahující se ke zbrani kategorie A, není udělení výjimky s ohledem na relativně širokou správní úvahu nárokové. Tím se ustanovení § 9 významně odlišuje od ustanovení § 12 zákona o zbraních, které upravuje podmínky nabývání zbraní kategorie B. Podle ustanovení § 12 odst. 5 zákona o zbraních vydá příslušný útvar policie povolení vlastnit nebo držet zbraň kategorie B, pokud má k tomu žadatel řádný důvod. Řádným důvodem pro povolení k nabytí zbraně kategorie B je mimo jiné také ochrana života, zdraví nebo majetku. Z výčtu činností, které se zde považují za tzv. řádný důvod, je patrné, že pro správní úvahu k případnému nevydání tohoto povolení nedal zákonodárce žádný prostor. Proto jsou-li splněny podmínky zákona, je na vydání povolení právní nárok. Zda lze či nelze žádat o povolení k nabytí zbraně kategorie B z více než jednoho důvodu, však není v daném případě relevantní. V situaci, kdy žalobce dle svého tvrzení uváděl v drtivé většině předešlých žádostí jiný než sběratelský důvod se podle názoru soudu nelze přesvědčivě odvolávat na to, že takový projev vůle byl pouze účelový a že skutečným důvodem žádosti byla sběratelská činnost.

Žalobce v žalobě namítl rozpornost důvodů, pro které žádost zamítl prvostupňový orgán a důvodů, jimiž se v řízení o odvolání zabýval žalovaný. Dále označil žalobou napadené rozhodnutí za částečně nepřezkoumatelné. V této souvislosti je třeba připomenout, že žalobce do tiskopisu předmětné žádosti o udělení výjimky uvedl jako důvod a účel výjimky sběratelskou činnost podle ustanovení § 9 odst. 2 písm. a) zákona o zbraních, zatímco v případě řady ostatních zbraní kategorie B uváděl důvod odlišný. Prvostupňový orgán ve svém rozhodnutí uvedl - vedle argumentu, že se nejedná o raritní zbraň - , že žalobce žádnou z doposud získaných zbraní nenabyl za účelem sběratelství, avšak že k této skutečnosti nebylo

přihlédnuto. Soud tomuto závěru porozuměl v kontextu předchozího vyjádření žalobce v protokolu o seznámení se spisovým materiálem tak, že prvostupňový orgán mohl při rozhodování vyjít pouze ze skutečností, které lze doložit obsahem předchozích žádostí žalobce, z nichž je patrný jen jediný důvod, a sice ochrana života, zdraví a majetku. Prvostupňový orgán proto podle názoru soudu odmítl přihlédnout ke skutečnosti, že ačkoli žalobce v minulosti žádal o povolení za účelem ochrany, skutečným důvodem - žalobcem nyní tvrzeným - byla sběratelská činnost. V tomto ohledu lze konstatovat, že prvostupňový orgán pochybil, když dostatečně neobjasnil, proč k této skutečnosti nepřihlížel, resp. odmítl přihlédnout. K odvolací námitce, v níž žalobce zopakoval, že po poučení pracovníků OSZBM Hradec Králové uváděl při žádostech o povolení jiné než sběratelské důvody, uvedl žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí, že skutečnost, že v předchozích žádostech byl uveden jiný řádný důvod než sběratelství, nemůže prokázat sběratelskou činnost ve vztahu k předmětné zbraň. Tímto zdůvodněním tak žalovaný zacelil nedostatek, který v rozhodnutí prvostupňového orgánu chyběl, resp. proč nebylo prvostupňovým orgánem k obsahu předchozích žádostí žalobce přihlíženo. Jako procesní pochybení však soud hodnotí skutečnost, že ačkoli jako stěžejní důvod zamítnutí žádosti posoudil prvostupňový orgán skutečnost, že předmětná zbraň není raritní a tudíž nezpůsobila ke sběratelským účelům, nebyla konkrétní odvolací námitka žalobce stran vzácnosti požadované zbraně nijak vypořádána.

Žalobce dále namítl, že žalovaný neuvedl, proč se v případě žalobce nemělo jednat o sběratelskou činnost. Žalobce v odvolání podrobně vyložil, proč se považuje za sběratele historických zbraní, popsal svou stávající sbírku a svou účast ve spolcích zaměřených na vojenskou historii. Žalovaný však vzhledem k požadavku, aby se tato činnost vztahovala ke konkrétní zbraň nejnebezpečnější kategorie, posoudil žalobcovo vymezení této činnosti jako příliš obecné. Soud musí na tomto místě konstatovat, že takové vypořádání žalobcova tvrzení o jeho sběratelské činnosti, jejíž rozsah a obsah je podle všeho pro správní uvážení správního orgánu významné, zcela nepostačuje. Mělo-li být klíčovým kritériem pro posouzení žádosti naplnění charakteristik sběratelské činnosti ve vztahu k požadované zbraň, bylo základní povinností správního orgánu vyložit tento neurčitý právní pojem. V této souvislosti je nutno odkázat na rozsudek sp. zn. 1As 6/2011 ze dne 24. 1. 2007, v němž Nejvyšší správní soud uvedl, že *„sběratelskou činností může tak být například vnímána systematická činnost, spočívající v hromadění souboru cenných, historicky ojedinělých, významných či vzácných předmětů všeho druhu, vztahujících se v tomto případě k období druhé světové války, ale také činnost, která směřuje pouze k hromadění zbraní z tohoto období. Je rovněž nejasné, zda správní orgán omezuje posouzení existence sběratelské činnosti z hlediska množství nahromaděných předmětů, a nebo, zda se může jednat i o pořízení prvního předmětu takové sbírky. Není též zřejmé, zda považuje za sběratelskou činnost např. i hromadění bezcenných předmětů, či zda se musí jednat skutečně o předměty hodnotné, ojedinělé či zvláštní. (...) Je jisté, že některá naznačená kriteria pro udělení výjimky k držení střelné zbraně skupiny A by žalobce splnil, jiná nikoliv. Právě z takového důvodu je správní orgán povinen nejprve neurčitý právní pojem vyložit a poté dané skutečnosti pod něho podřazovat.“*

Ani v projednávané věci správní orgány nevyložily obsah neurčitěho právního pojmu sběratelské činnosti, resp. konstatovaly pouze, že je žalobcem tvrzené sběratelství vymezeno příliš obecně. Zejména tam, kde zákon ponechává rozhodování na správní úvaze správního orgánu, jako je tomu při aplikaci ustanovení § 9 zákona o zbraních, je třeba věnovat kvalitě odůvodnění rozhodnutí mimořádnou pozornost. Podle ustanovení § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V dané věci

však žalovaný jednak nevypořádal uplatněné odvolací námitky, jednak dostatečně nevyjádřil úvahy, kterými se řídil při výkladu relevantních právních norem a učinil tak žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným. Žalobce proto námitku nepřezkoumatelnosti rozhodnutí uplatnil důvodně.

Z důvodů shora rozvedených dospěl soud k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, pročež je zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 76 odst. 1 písm. a), § 78 odst. 4 s.ř.s.).

V souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. vzniklo úspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení, a to ve výši zaplaceného soudního poplatku 3000,- Kč. Jiné náklady na straně žalobce zjištěny nebyly. Protože se však žalobce v replice ze dne 10. 8. 2012 práva na náhradu nákladů řízení v plném rozsahu vzdal, soud mu právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 18. srpna 2014

JUDr. Hana Veberová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková

